

F. t. l. om egnsudvikling.

udskyde begyndelsestidspunktet for en garantis nedbringelse i indtil 5 år opretholdt. Der henvises i denne forbindelse til, at lovens anvendelse efter forslaget er begrænset til de egentlige egnsudviklingsområder.

Til § 7.

Til stk. 1. Hjemmel til at yde bistand ved fremskaffelse af driftskapital findes ikke i den gældende egnsudviklingslov.

Erfaringerne i forbindelse med lovens administration har imidlertid vist, at imødekommelse af behovet for driftskapital til industrivirksomheder, navnlig i de første år efter oprettelsen eller efter en udvidelse af produktionsapparatet særligt i egnsudviklingsområderne har kunnet give anledning til vanskeligheder. Dette vil særligt kunne være tilfældet, hvor der er tale om iværksættelse af nye produktioner eller om anlægsinvesteringer af betydelig størrelse.

Der foreslås derfor åbnet adgang til at yde garanti for lån til fremskaffelse af driftskapital til industrivirksomheder, som har opnået bistand til anlægsfinansiering i henhold til forslaget § 6, eller som er oprettet i en med lån i henhold til § 9 opført erhvervsejendom, og kun i det omfang tilvejebringelse af fornøden driftskapital ellers ikke skønnes at kunne tilvejebringes. Forslaget indeholder således ikke nogen generel adgang til at yde bistand til fremskaffelse af driftskapital for industrivirksomheder, men åbner alene mulighed herfor, hvor behovet for driftskapital har forbindelse med virksomhedens start eller en udvidelse af dens produktionsapparat. Der henvises endvidere til bemærkningerne til § 16, stk. 3.

Til stk. 2. I overensstemmelse med det foran anførte foreslås adgangen til at yde garanti til fremskaffelse af driftskapital begrænset således, at der ikke vil kunne ydes garanti, såfremt der er hengået mere end 3 år fra det tidspunkt, da garanti til anlægsfinansiering er sat i kraft, eller indflytning i en med lån i henhold til § 9 opført erhvervsejendom har fundet sted.

Til stk. 3 og 4. Under hensyn til at det drejer sig om garanti for driftslån, foreslås løbetiden begrænset til et passende kortere åremål, højst 5 år. For at kunne gøre bistanden særlig effektiv i de første år, hvor behovet herfor normalt vil være størst, foreslås der åbnet adgang til at udskyde begyndelsestidspunktet for en garantis nedbringelse i indtil 2 år fra dens ikrafttræden.

Til § 8.

Til stk. 1. Ifølge den gældende lovs § 4, nr. 2, kan der ydes tilskud til foretagelse af rationaliserings-

undersøgelser i bestående virksomheder eller brancher.

Behovet for tilskud til foretagelse af brancheundersøgelser har vist sig at være så begrænset, at der ikke skønnes at være grundlag for en opretholdelse af adgangen til at yde bistand hertil.

Da rationaliseringsundersøgelser tilsigter forbedret produktivitet og således normalt bør kunne give dækning for udgifterne herved, foreslås der åbnet adgang til — i stedet for tilskud — at yde garanti for lån til foretagelse af sådanne undersøgelser i bestående industrivirksomheder, i det omfang en hensigtsmæssig finansiering af de pågældende udgifter ellers ikke skønnes at kunne gennemføres.

Til stk. 2 og 3. Under hensyn til lånenes karakter foreslås der om garantiernes løbetid og om udskydelse af begyndelsestidspunktet for en garantis nedbringelse fastsat samme regler som i forslaget § 7, stk. 3 og 4, om garantier for driftslån.

Til § 9.

Til stk. 1 og 2. Ifølge den gældende lovs § 9 kan kommuner, når dertil ydes lån af statskassen til dækning af indtil 75 pct. af udgifterne, herunder grundudgifter, foranstalte opførelse af erhvervsejendomme til salg eller udleje.

Denne låneordning, der har vist sig at virke meget effektivt, foreslås opretholdt og på visse punkter udvidet.

Den hidtil gældende lånegrænse på 75 pct. foreslås ophævet således, at der åbnes mulighed for, at der til kommuner med svag økonomi kan ydes lån ud over denne grænse. Ved administrationen af loven vil lånene i almindelighed blive begrænset til kun at dække en del af anlægssummen, men man har ikke på forhånd villet afskære rådet fra, hvor omstændighederne måtte gøre dette ønskeligt og forsvarligt, at yde lån, eventuelt til fuld dækning af anlægsudgifterne.

Derimod anses det ikke for hensigtsmæssigt i forslaget at opretholde hjemmelen i den gældende lovs § 9, stk. 2, til at yde kommuner lån til erhvervelse af industriarealer. De hermed forbundne problemer synes mere naturligt at burde løses i forbindelse med overvejelserne om kommunernes almindelige jordpolitik.

Der skønnes heller ikke at være grundlag for at opretholde bestemmelsen i den gældende lovs § 10, hvorefter reglerne for ydelse af lån til kommuner tillige kan bringes i anvendelse over for sammenlutninger, der uden kommunal deltagelse er dannet for at fremme en egnsudvikling på det pågældende sted. Der er kun modtaget få henvendelser fra så-